

ဝက်ဝံအမြီး အဘယ့်ကြောင့်တိုနေရသနည်း

ကမ္ဘာကျော်နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

မောင်ခေတ်ထွန်း

ဝက်ဝံအမြီး
အဘယ့်ကြောင့်တိုနေရသနည်း
ကမ္ဘာကျော်နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ
မောင်ခေတ်ထွန်း

KHIT0039
1,300.00 KS

ဝက်အံ့ပြီးအဘယ်ကြောင့်တိုနေရသနည်း ကမ္ဘာကျော်နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ၊ မောင်ခေတ်ထွန်း
စာများမှာ ၁၁၄+ မျက်နှာ ၁၂•၈၈၈တီ x ၁၈•၅၈၈တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - အိတ်မာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၉၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

ရောင်းဈေး ၁၃၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ဝက်ဝံအမြီး အဘယ့်ကြောင့် တိုနေရသနည်း	၁
၂။	အသိဉာဏ်နည်းသူ	၆
၃။	ပြောတိုင်းယုံလျှင် ခံရမည်ပင်	၁၀
၄။	မိုက်မဲသော ကြက်	၂၀
၅။	အသုံးအစွဲကြီးသူ	၃၀
၆။	စင်ဒရဲလား	၃၈
၇။	မိခင်မေတ္တာ	၅၂
၈။	နွားသိုးနို့	၅၉
၉။	ဝက်စာဖြစ်သွားသော မုန့်	၇၀
၁၀။	ဆီကာဘရန်းနှင့် ပဲအိတ်	၇၆
၁၁။	အာလာဒင်နှင့် ထူးဆန်းသော မီးအိမ်	၈၅

ဝက်ဝံအမြီး အဘယ့်ကြောင့် တိုနေရသနည်း

တစ်ခါက ဆောင်းရာသီ၏ နေ့လယ်ချိန်တစ်ချိန်တွင် ဝက်ဝံတစ်ကောင်သည် လမ်းတွင် ငါးများကိုကြိုးဖြင့်သီကာ ဆွဲလာသည့် မြေခွေးကြီး တစ်ကောင်နှင့် တွေ့ဆုံမိလေသည်။

ဝက်ဝံက မြေခွေးအား...

“ခင်ဗျား ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ ငါးတွေကို ဘယ်ရခဲ တာလဲ” ဟု မေးလေသည်။

မြေခွေးသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူဖြစ်၏။ ငါးများ သည် သူ့ကိုယ်တိုင် ဖမ်းယူရရှိခဲ့သည့် ငါးများမဟုတ်ချေ။ ထို အကြောင်းကိုလည်း ဝက်ဝံအား မသိစေလိုပေ။ သူ့ကို ဝက်ဝံက မြေခွေး ငါးကိုဆွဲလာသည့်ပုံ အထင်ကြီးစေလိုသည်။

ထို့ကြောင့် မြေခွေးသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲစွာ ပြုံး

၍ -

“ဒီငါးတွေလား၊ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ဖမ်းခဲ့တဲ့ ငါးတွေပါ။ ငါးဖမ်းရတာ လွယ်ပါတယ်။ တစ်ခဏလေးပါပဲ။ ညစာအတွက်

ဒီငါးတွေကို ဘယ်လိုချက် စားရင်ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားနေတာ။ အသင်ကော ငါးမဖမ်းဘူးလား” ဟု ဝက်ဝံအား မေးလိုက်လေသည်။

ဝက်ဝံသည် ဆာလောင်နေသည်ဖြစ်ရာ ငါးများကို လိုချင်လျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သူက မြေခွေးအား...

“ငါးကို ဘယ်လိုဖမ်းရင် ရနိုင်ပါသလဲ။ နည်းသိရင်ပေးပါလား” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ဝက်ဝံ၏ စကားကိုကြားသော် ကောက်ကျစ်သော မြေခွေးက -

“မြစ်ထဲသို့ဆင်းပြီး ခဲနေတဲ့ရေခဲပြင်မှာ အပေါက်တစ်ပေါက် ဖောက်လိုက်ပါ။ အဲဒီအပေါက်ထဲမှာ သင့်အမြီးကို ထည့်ထားပါ။ ငါးက သင့်အမြီးကို မဟပ်မချင်း အမြီးကို ဆွဲမထုတ်ပါနဲ့။ ငါးက သင့်အမြီးကိုဆွဲတဲ့အခါ အမြီးဟာ တုတ်ဆွဲသလို ဖြစ်သွားပြီး အနည်းအကျဉ်း နာလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆွဲမထုတ်ပါနဲ့ဦး။ ကြာနိုင်သလောက် ကြာကြာထိုင်ပါ။ ကြာလေပိုကောင်းလေပါပဲ။ မြစ်ထဲမှာ သင့်အမြီးချပြီး ကြာကြာထိုင်နိုင်လေ ငါးများများ ပိုရလေပါပဲ။ သင်တော်လောက်ပြီထင်ရင်တော့ သင့်အမြီးကို တွင်းထဲက ဆွဲထုတ်နိုင်ပါတယ်။ အမြီးကို ဆွဲထုတ်တဲ့အခါ မှာလည်း ဖြည်းဖြည်း မဆွဲထုတ်ပါနဲ့။ အားနဲ့ တအားဆွဲထုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်အခုပြောတာ သင်မှတ်မိတယ်နော်” ဟု ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဝက်ဝံလည်း ဝမ်းသာအားရဖြင့် -

“အခုလို ငါးဖမ်းနည်းပေးတာ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်။ ဒီငါးဖမ်းနည်းဟာ အတော်ထူးဆန်းတဲ့ ငါးဖမ်းနည်းပါပဲ။ ကျွန်ုပ် သင်ပေးတဲ့ နည်းအတိုင်း ဖမ်းပါ့မယ်။ ကျွန်ုပ် အမြီးကို ငါးတွေဟပ်မှာ သေချာပါတယ်” ဟု ပြောဆိုကာ မြစ်ဆီသို့ ပြေးဆင်းသွားလေသည်။ ကောက်ကျစ်သောမြေခွေးလည်း ဝက်ဝံကိုကြည့်ကာ ရယ်မောနေလေသည်။

မကြာမီ ဝက်ဝံသည် မြစ်ဆီသို့ရောက်လာသည်။ မြစ်ထဲတွင် ရေခဲလျက်ရှိသည်။ သူသည် ရေခဲပြင်ပေါ်တွင် အပေါက်

တစ်ပေါက်ဖောက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့အမြီးကို အပေါက်ထဲတွင် တွဲလောင်းချကာ ရေခဲပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ အချိန်ကြာလာသော်လည်း သူ့အမြီးကို မည်သည့်ငါးကမျှ လာမဟပ်ချေ။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးသည် တဖြည်းဖြည်း အေးစက်လာသည်။ မကြာမီ သူ့အမြီးသည် တင်းလာကာ နာကျင်လာသည်။ သို့သော် သူ့အမြီးကို တွင်းပေါက်မှ မထုတ်ပေ။ သူ့အမြီးတွင် ငါးများ လာဟပ်နေသည်ဟူ၍ သူက ထင်မြင်လာလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် မွန်းလွဲပိုင်းအချိန်သို့ ရောက်လာသည်။

ဝက်ဝံက -

“အခုအချိန်လောက်ဆို ငါ့အမြီးမှာ ငါးတွေအများကြီး ဖမ်းမိပြီ” ဟု တွေးမိကာ မတ်တတ်ရပ်၍ အမြီးကို တွင်းပေါက်မှ ဆွဲထုတ်ရန်ကြိုးစားသည်။ သို့သော် သူသည် မတ်တတ်ရပ်၍ မရတော့ချေ။ အမြီးက သူ့ကိုဆွဲထားချေပြီ။ အမြီးကိုလည်း ဆွဲထုတ်၍မရတော့ချေ။ တွင်းပေါက်ထဲမှ ရေများသည် အေးခဲသွားကာ ရေခဲအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝက်ဝံ၏ အမြီးသည် ရေခဲတွင် ညပ်သွားလေတော့သည်။

သူသည် မြေခွေးကြီး၏ ပြောစကားကို သတိရသွားကာ အမြီးကို အားကုန်ဆောင့်ဆွဲလိုက်လေသည်။

ထိုအခါအမြီးသည် ရေခဲတွင်ရောက်နေသဖြင့် ပြတ်ကျန်ရစ်ကာ သူ့တွင် အမြီးတိုကလေးသာ ကျန်ရှိလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဝက်ဝံတို့၏အမြီးသည် အမြီးရှည်များ

မဟုတ်ကြတော့ချေ။ ယခုထက်တိုင် အမြီးတို ဝက်ဝံကလေးများ ကိုသာ မြင်တွေ့နေကြရလေသည်။

[‘သူများပြောတိုင်း မယုံရ၊ ပြောတိုင်းယုံက ဒုက္ခရ’ ဆိုသည့် သင်ခန်းစာပေးထားသည့် ပုံပြင်ကလေး ဖြစ်သည်။ တခြားသူပြောသည့်စကား၊ အယုံသွင်းသည့်စကား စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး ယုံသင့်ပေသည်။ လူလိမ်၊ လူညာ ပေါများသည့် လောကတွင် အလိမ်စကား၊ အညာစကားများကို မိမိအသိဉာဏ်၊ စဉ်းစားဉာဏ်ဖြင့် ချင့်ယုံနိုင်ကြပါစေ။]

[အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ နယူးယောက်မြို့ရှိ Grosset and Dunlap စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေသည့် The Illustrated Treasury စာအုပ်မှ Why the bear is stumpy tailed.]

□

အသိဉာဏ်နည်းသူ

တစ်ခါက ရွာသား ၁၂ ယောက်သည် ထင်းခွေရန် တောထဲသို့ လာကြသည်။ သူတို့သည် ထင်းများကို ရှာဖွေစုစည်းပြီး ၁၂ စည်း စည်းလိုက်ကြသည်။ တစ်ယောက်က “ငါတို့အိမ်ပြန်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ၊ ငါတို့လူစုံပြီလား” ဟု ဆိုကာ လူစေ့မစေ့ ရေတွက်ကြည့်သည်။ သူသည် လူရေတွက်ရာတွင် တခြားသူများကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရေတွက်နေသော်လည်း သူ့ကိုယ်ကို ထည့်ပြီးရေတွက်ရန် သတိမရချေ။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုယ်ကို ထည့်ပြီးမရေတွက်မိပေ။ ထိုသို့ဖြင့် တစ်ယောက်လျော့နေလေသည်။ ထိုသူက -

“ဒီမှာ ၁၁ ယောက်ပဲရှိတယ်။ ငါတို့ထဲက တစ်ယောက်လျော့နေတယ်။ ဘယ်ရောက်နေသလဲ” ဟု ဆိုလေသည်။

ထို့နောက် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လူအရေအတွက်ကို ရေတွက်ကြည့်ပြန်သည်။ သို့သော် သူတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်

ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

ထည့်သွင်း မရေတွက်မိကြချေ။ ရေတွက်တိုင်းလည်း တစ်ယောက်သည် အမြဲလိုနေပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့က -

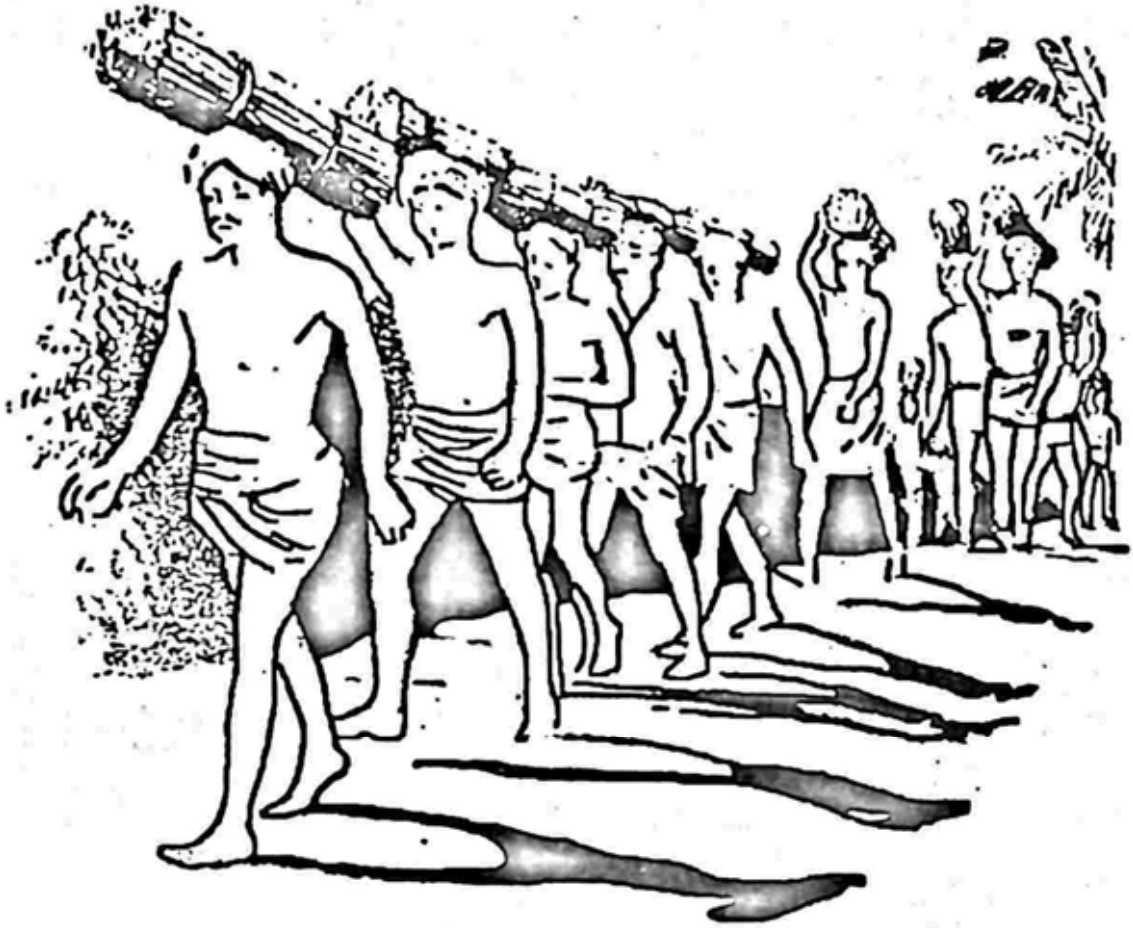
“ငါတို့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ပျောက်နေတယ်။ ထင်းအစည်းက ၁၂ စည်းရှိနေပြီး လူက ၁၁ ယောက်တည်း ဖြစ်နေတယ်။ တစ်ယောက်ပျောက်နေတယ်။ ငါတို့တောထဲသွားပြီး ရှာကြရအောင်” ဟုဆိုကာ တောထဲတွင် နေရာအနှံ့ လိုက်လံရှာဖွေကြသည်။ အော်ဟစ်အသံပေးသည်။ သို့သော် မည်သည့်အသံမျှ ပြန်ထူးသံမကြားရပေ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ထင်းစည်းများဆီသို့ ပြန်လာပြီး ထင်းအစည်းများကို ရေတွက်ကြပြန်သည်။ ထင်းအစည်းကား ၁၂ စည်းရှိနေသည်။ သူတို့သည် လူဦးရေကို ရေတွက်ကြည့်ပြန်သည်။ သို့သော် လူကိုရေတွက်ရာတွင် ရေတွက်သည့်သူသည် သူ့ကိုယ်သူ ထည့်ပြီး မရေတွက်မိပေ။

“တို့တွေထဲက တစ်ယောက်ပျောက်နေတာ သေချာတယ်” ဟုဆိုကာ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ငိုကြွေးကြလေသည်။

ထိုစဉ် အခြားရွာမှ လူတစ်ယောက်သည် သူတို့ထံသို့ ရောက်ရှိလာကာ အဘယ့်ကြောင့် ငိုကြွေးနေကြသနည်းဟု မေးလေသည်။

သူတို့က -

“ကျွန်တော်တို့ ၁၂ ယောက်တောထဲကို ထင်းခွေဖို့ လာခဲ့ကြပါတယ်။ ထင်းအစည်း ၁၂ စည်း စည်းပြီးလို့ လူရေတွက်လိုက်တဲ့အခါ ၁၁ ယောက်သာရှိပြီး တစ်ယောက်ပျောက်

ဆုံးနေတာ တွေ့ရပါတယ်” ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုအခါ သူစိမ်းရွာသားက သူတို့အား ရေတွက်ကြည့်ရာ ၁၂ ယောက်ပြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ ရယ်မောကာ -

“ကဲ...ကဲ...ခင်ဗျားတို့ ထင်းအစည်းတွေကိုသာ ကိုယ်စီကိုယ်င သယ်သွားကြပါ။ လူ ၁၂ ယောက်ပြည့်ပါလိမ့် မယ်” ဟု ပြောဆိုသည်။

သူတို့လည်း ထင်းအစည်းတစ်စည်းစီကို ကိုယ်စီကိုယ်င ခေါင်းပေါ် ရွက်လိုက်ကြသည်။ ထိုအခါ မြေပြင်တွင် ထင်း

ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

အစည်း ၁၂ စည်းစလုံး ကုန်သွားလေသည်။ တစ်စည်းမျှ မကျန်
တော့ပေ။ သူတို့တစ်ဦးချင်းစီ၏ ခေါင်းပေါ်တွင် ထင်းတစ်စည်းစီ
ရောက်ရှိနေကြသည်။

“ငါတို့ဟာ တော်တော်တုံးကြတာပဲ” ဟု တစ်ဦးနှင့်
တစ်ဦး ရယ်မောပြောဆိုကာ ရွာသို့ပြန်လာကြလေသည်။

[အသိဉာဏ်နည်းပါးလွန်းပါက ပြဿနာ ကြုံတွေ့ရပုံကို
သင်ခန်းစာပေးထားသည့် ပုံပြင်ဖြစ်သည်။ နံလွန်း၊ အလွန်းလျှင်
အစဉ်အမြဲ အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့နိုင်လေရာ ကလေးတို့လည်း
အသိအမြင် တိုးတက်လာစေရန် လူကြီးသူမတို့၏ ပြောဆိုဆုံးမ
စကားကို အမြဲနာယူမှတ်သား လိုက်နာကြရမည် ဖြစ်သည်။]

[E.E Dodd, BA ရေးသားသည့် Stories from Ceylon စာအုပ်မှ
The Foolish Workmen.]

ပြောတိုင်းယုံလျှင် ခံရမည်ပင်

တစ်ခါက ကြက်ကလေးတစ်ကောင်ရှိလေသည်။ ထိုနေ့တွင် ကြက်ကလေးသည် တောထဲသို့ သွားရောက်စဉ် ဝက်သစ်ချသီးတစ်လုံးသည် သူ့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြုတ်ကျလေသည်။ ကြက်ကလေးက ကောင်းကင်ကြီး ပြိုကျလာသည်ဟု ထင်မှတ်သွားသည်။ ထို့နောက် ကြက်ကလေးသည် ကောင်းကင်ကြီး ပြိုကျသည့်အကြောင်းကို တောမြိုင်သခင်ကြီးအား ပြောကြားရန် ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။

လမ်းခရီးတွင် ကြက်ကလေးသည် ကြက်မကြီးနှင့် တွေ့ဆုံသည်။ သူက ကြက်မကြီးအား -

“အဒေါ် ဘယ်သွားမလို့ပါလဲ” ဟု မေးသည်။

ကြက်မကြီးက “ငါတောထဲမှာ အစာရှာသွားမလို့လေ” ဟု ပြန်ဖြေသည်။ ထိုအခါ ကြက်ကလေးက “အဒေါ်တောထဲ

ကို မသွားပါနဲ့။ ကျွန်တော် တောထဲက ပြန်လာတာပါ။ ကျွန်တော် တောထဲမှာရောက်နေတုန်း ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ်ကို မိုးပြုကျတာနဲ့ ပြန်ပြေးလာခဲ့ရတယ်။ အခု ကျွန်တော် အဲဒီအကြောင်း တော မြိုင်သခင် ဘုရင်ကြီးကိုပြောဖို့ လှည့်ပြန်လာခဲ့တာပါ” ဟု ပြော ဆိုသည်။ ထိုအခါ ကြက်မကြီးသည် တောထဲသို့မသွားတော့ဘဲ ပြန်လှည့်လာကာ ကြက်ကလေးနှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့လေ သည်။ သူတို့သည် လမ်းခရီးတွင် ကြက်ဖကြီးနှင့် တွေ့ဆုံမိကြ ပြန်လေသည်။ သူတို့က ကြက်ဖကြီးအား -

“အဆွေ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ” ဟု မေးကြသည်။

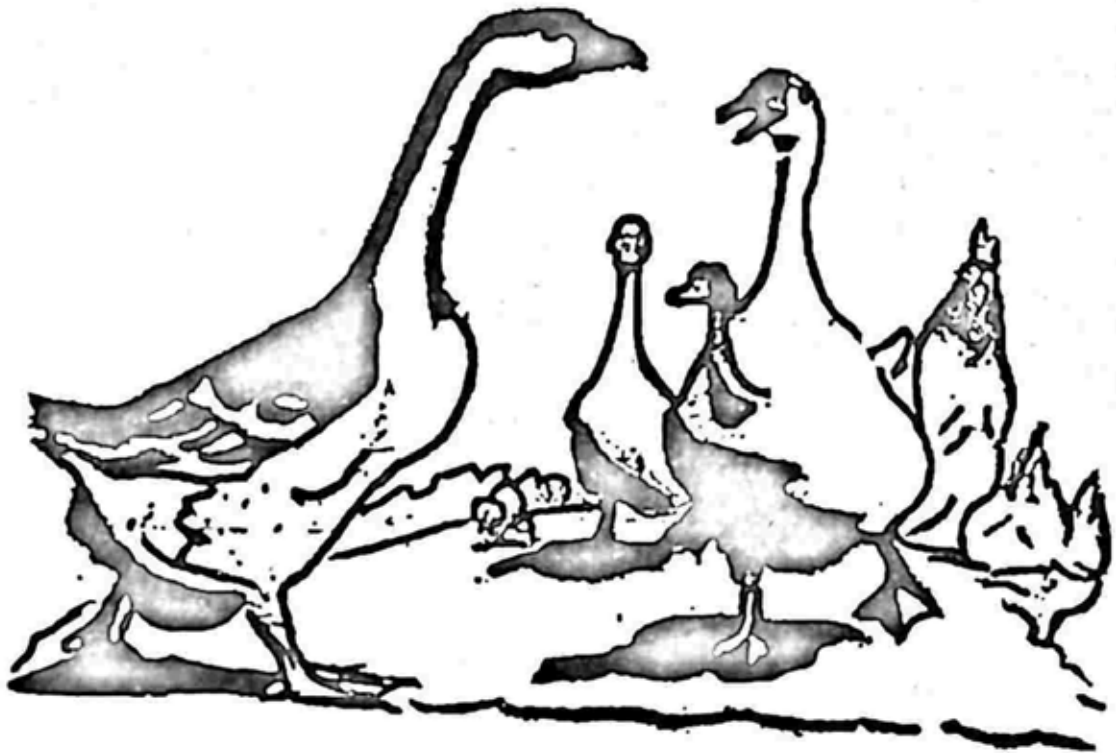
ကြက်ဖကြီးက “ကျွန်ုပ်တောထဲမှာ အစာသွားရှာဖို့ ထွက်လာခဲ့တာပါ” ဟု ပြန်ဖြေသည်။

ထိုအခါ ကြက်မကြီးက -

ထိုအခါ ကြက်မကြီးက -

“အို...အဆွေကြက်မကြီး၊ သင်တောထဲကိုမသွားနဲ့။ ကျွန်ုပ်လည်း သင့်လိုပဲ တောထဲကိုသွားမလို့ ထွက်လာခဲ့တာ လမ်းမှာ ဒီကြက်ကလေးနဲ့ တွေ့လို့ ပြန်ပြေးလာခဲ့ရတယ်။ ဒီ ကြက်ကလေး တောထဲမှာရှိနေတုန်း သူ့ခေါင်းပေါ်ကို မိုးပြိုကျလို့ သူလည်း ပြေးလာခဲ့ရတယ်ဆိုပဲ။ အဲဒီအကြောင်းကို သူက ကျွန်ုပ် တို့ ဘုရင်ကြီးဆီ ပြောပြဖို့ လှည့်ပြန်လာရင်း လမ်းမှာ ကျွန်ုပ်နဲ့ တွေ့လို့ တောထဲကိုမသွားဘဲ လှည့်ပြန်လာခဲ့ရတယ်” ဟု ပြောဆို သည်။

ထိုသို့ဖြင့် ကြက်မကြီးလည်း အိမ်သို့ လှည့်ပြန်လာခဲ့ လေသည်။ ကြက်မကြီးသည် လမ်းခရီးတွင် ဝမ်းဘဲတစ်ကောင်

နှင့် တွေ့လေသည်။ ကြက်ဖကြီးက ဝမ်းဘဲအား -

“အဆွေ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ” ဟု မေးလေသည်။

ဝမ်းဘဲက “ကျွန်ုပ် တောထဲသွားပြီး အစာသွားရှာမလို့ လေ” ဟု ပြန်ဖြေသည်။

ထိုအခါ ကြက်ဖက “အို..အသင်ဝမ်းဘဲ၊ တောထဲကို မသွားပါနဲ့။ ကျွန်ုပ်လည်း တောထဲကိုသွားဖို့ပဲ။ လမ်းမှာ ကြက်မကြီးနဲ့တွေ့လို့ မသွားဖြစ်တော့ဘူး။ ကြက်မကြီးက ပြောတယ်။ သူတောထဲကို အစာရှာဖို့ အသွားမှာ လမ်းမှာ ကြက်ကလေးနဲ့တွေ့တယ်ဆိုပဲ။ ကြက်ကလေးက တောထဲက ပြန်လာတာတဲ့။ သူတောထဲမှာရှိနေတုန်း သူ့ခေါင်းပေါ်ကို မိုးပြိုကျလို့တဲ့။ အမြန်ဆုံး ပြေးလာခဲ့တယ်ဆိုပဲ။ အခု ကျုပ်တို့ တောမြိုင်သခင် ဘုရင်ကြီးဆီ အဲဒီအကြောင်းသွားပြောဖို့ လာခဲ့ကြတာပဲ” ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဝမ်းဘဲကြီးသည် တောထဲသို့ မသွားတော့ဘဲ သူတို့နှင့်အတူ လှည့်ပြန်လာခဲ့လေသည်။

လမ်းခရီးတွင် သူတို့သည် ဘဲထီးတစ်ကောင်နှင့် တွေ့လေသည်။ သူတို့က ဘဲထီးကြီးအား “အဆွေ ဘယ်သွားမလို့လဲ” ဟု မေးလေသည်။

ဘဲထီးကြီးက

“ကျွန်ုပ် အစာရိက္ခာအတွက် တောထဲသို့ သွားမလို့ လေ” ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါ ဝမ်းဘဲကြီးက “အို...အဆွေဘဲထီး၊ တောထဲကို မသွားပါနဲ့၊ သင်အန္တရာယ်နဲ့ တွေ့ကြုံလိမ့်မယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း တောထဲသွားမလို့ ထွက်လာခဲ့တာပဲ။ လမ်းမှာ ကြက်ဖကြီးနဲ့ တွေ့လို့ ပြန်လှည့်လာခဲ့ရတယ်။ ကြက်ဖကြီးကလည်း ကြက်မကြီးနဲ့တွေ့လို့ လှည့်ပြန်လာခဲ့ရာက ကျွန်ုပ်နဲ့တွေ့ခဲ့တာပဲ။ ကြက်မကြီးကလည်း ကြက်ကလေးနဲ့တွေ့လို့ လှည့်ပြန်လာခဲ့တာတဲ့။ ကြက်ကလေး ပြောကြားချက်အရ သူဟာ တောထဲမှာ အစာရှာနေတုန်း သူ့ခေါင်းပေါ်ကို မိုးကြီးပြုကျလာသတဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ သူလည်း ထွက်ပြေးလာခဲ့တာတဲ့။ အခု ကျွန်ုပ်တို့ဘုရင်ကြီးဆီ မိုးပြုတဲ့အကြောင်း သွားပြောကြမလို့လေ” ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဘဲထီးကြီးသည်လည်း ပြန်လှည့်လာကာ သူတို့နှင့်အတူ ထွက်လာကြလေသည်။ လမ်းခရီးတွင် ဘဲငန်းမတစ်ကောင်နှင့် တွေ့လေသည်။

သူတို့က ဘဲငန်းမအား “အဆွေ...ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ” ဟု မေးသည်။

“ကျွန်ုပ်တောထဲကို သွားပြီး အစာရှာဖွေမလို့လေ” ဟု ဘဲငန်းမက ပြောသည်။

ထိုအခါ ဘဲထီးကြီးက “ခင်ဗျား တောထဲကိုမသွားနဲ့၊ မှားလိမ့်မယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း လမ်းမှာ ဝမ်းဘဲကြီးနဲ့တွေ့လို့ သူနဲ့အတူ ပြန်ပြေးလာခဲ့ရတယ်။ ဘဲငန်းကြီးက ကြက်ဖကြီးနဲ့ တွေ့တယ်ဆိုပဲ။ ကြက်ဖကြီးကလည်း ကြက်မကြီးနဲ့ တွေ့တာတဲ့။

ကြက်မကြီးကလည်း ကြက်ကလေးနဲ့တွေ့လို့ ပြန်ပြေးလာရတယ် ဆိုတာပဲ။ ကြက်ကလေးရဲ့ ပြောစကားအရဆိုတော့ သူဟာ တောထဲမှာ အစာရှာဖွေနေတုန်း သူ့ခေါင်းပေါ်ကို မိုးကြီးပြိုကျတယ်ဆိုပဲ။ ဒါနဲ့သူလည်း ကျွန်ုပ်တို့ တောဘုရင်ကြီးဆီ အဲဒီအကြောင်းပြောဆိုဖို့ ပြန်လှည့်ရာမှာ ကြက်မကြီးနဲ့ တွေ့တယ်ဆိုပဲ။ ကြက်မကြီးကတစ်ဆင့် အခု ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သိကြလို့ တောထဲကိုဆက်မသွားတော့ဘဲ တောဘုရင်ကြီးဆီ လာနေတာဖြစ်ပါတယ်” ဟု ပြန်လည်ရှင်းလင်း ပြောဆိုလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဘဲငန်းမကြီးသည် တောထဲသို့ မသွားတော့ဘဲ လှည့်ပြန်လာကာ သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။ လမ်းခရီးတွင် ဘဲငန်းဖိုတစ်ကောင်နှင့်တွေ့ဆုံလေသည်။ သူတို့က ဘဲငန်းဖိုအား ...

ဘဲငန်းဖိုက

“ကျွန်ုပ်တောထဲ သွားပြီး အစာရှာမလို့လေ” ဟု ပြောဆိုသည်။

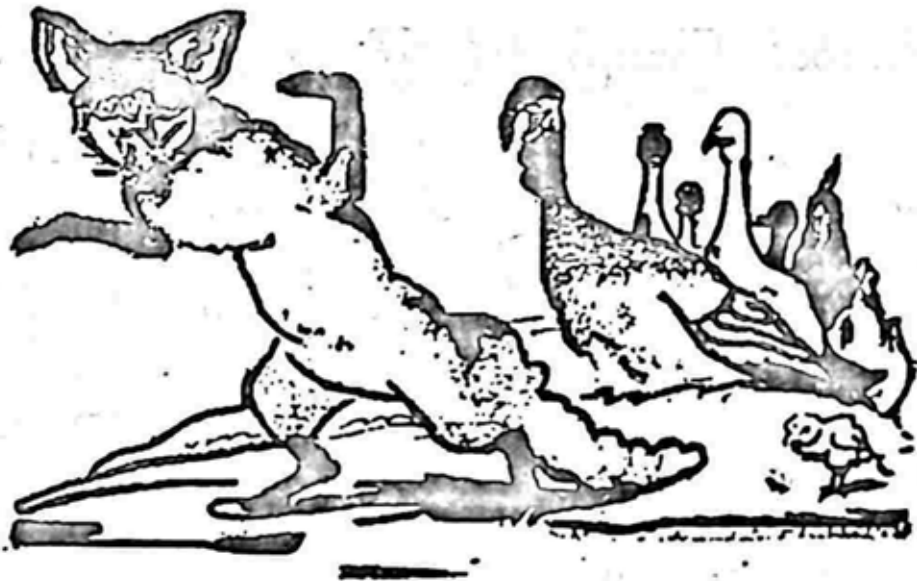
ထိုအခါ ဘဲငန်းမက “အို...ရှင်တောထဲကိုမသွားနဲ့ အန္တရာယ်ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ မိုးပြိုနေတယ်တဲ့။ ဘဲထီးကြီးက ပြောတာရှင့်။ ဘဲထီးကြီးကလည်း ဝမ်းဘဲကြီးက ပြောလို့သိတာတဲ့။ ဝမ်းဘဲကြီးကလည်း ကြက်ဖကြီးပြောလို့ သိတာတဲ့၊ ကြက်ဖကြီးကလည်း အဲဒီစကား ကြက်မကြီးဆီက ကြားတာတဲ့။ ကြက်မကြီးကလည်း ကြက်ကလေးပြောလို့ သိတာတဲ့။ ကြက်ကလေးကလည်း တောထဲမှာ အစာရှာဖွေနေတုန်း သူ့ခေါင်းပေါ်ကို မိုးကြီးက ပြိုကျလာတာတဲ့။ သူလည်း ပြန်ပြေးလာရတယ်တဲ့။ အခု ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဘုရင်ကြီးဆီ သွားပြောမလို့ လာခဲ့ကြတာလေ” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဘဲငန်းဖိုကြီးသည် ပြန်လှည့်လာခဲ့ပြီး သူတို့နှင့်အတူ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ လမ်းတွင် ကြက်ဆင်ကြီးတစ်ကောင်နှင့် တွေ့ဆုံသည်။ သူတို့က ကြက်ဆင်ကြီးအား -

“ကြက်ဆင်ကြီး ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ” ဟု မေးကြသည်။

ကြက်ဆင်ကြီးက “ကျွန်ုပ်တောထဲမှာ အစာရှာမလို့လေ” ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုအခါ ဘဲငန်းဖိုကြီးက -

“အို...ကြက်ဆင်ကြီး၊ သင်တောထဲကို မသွားနဲ့ အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်လည်း တောထဲကို သွားမလို့ပဲ။ လမ်းမှာ ဘဲငန်းမနဲ့ တွေ့လို့ ပြန်လှည့်လာခဲ့တာပါ။ ဘဲငန်းမကလည်း ဘဲထီးကြီးနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်ဆိုပဲ။ ဘဲထီးကြီးကလည်း ဝမ်းဘဲနဲ့တွေ့ခဲ့ တယ်လေ။ ဝမ်းဘဲက ကြက်ဖကြီးနဲ့တွေ့ခဲ့တယ်တဲ့။ ကြက်ဖ ကြီးက ကြက်မကြီးနဲ့တွေ့ခဲ့ပြီး ကြက်မကြီးက ကြက်ကလေးနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်လို့ ပြောတယ်။ ကြက်ကလေးက သူတောထဲမှာ ရောက်နေတုန်း သူ့ခေါင်းပေါ်ကို မိုးကြီးပြိုကျလိုတဲ့။ မနည်းပြေ လာခဲ့ရတာတဲ့။ သူပြောလို့ အားလုံးတစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်သိပြီး ပြန်လှည့်လာခဲ့တာပဲ။ အခု ကျွန်ုပ်တို့ တောမြိုင်ဘုရင်ကြီးဆီ သွားမလို့ပါ” ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ကြက်ဆင်ကြီးသည် တောထဲသို့မသွားတော့ဘဲ လှည့်ပြန်လာခဲ့သည်။ ကြက်ဆင်ကြီးသည် ဘဲငန်းဖိုကြီးနှင့်လည်း

ကောင်း၊ ဘဲငန်းမကြီးသည် ဘဲငန်းဖိုကြီးနှင့်လည်းကောင်း၊ ဘဲငန်းကြီးသည် ကြက်ဖကြီးနှင့်လည်းကောင်း၊ ကြက်မကြီးသည် ကြက်ကလေးနှင့်လည်းကောင်း အတူတူ လျှောက်လှမ်းလာကြသည်။ ထိုသို့လျှောက်လှမ်းလာခဲ့စဉ် မြေခွေးတစ်ကောင်နှင့် တွေ့ဆုံလေသည်။

မြေခွေးက “သင်တို့အားလုံး ဘယ်ကိုသွားကြမလို့လဲ” ဟု မေးလေသည်။

ထိုအခါ သူတို့က -

“ကြက်ကလေးက သူတောထဲမှာရှိနေတုန်း သူ့ခေါင်းပေါ်ကို မိုးကြီးပြိုကျလို့တဲ့။ အဲဒါ မိုးပြိုကျတဲ့အကြောင်းကို တောဘုရင်ကြီးဆီ သွားပြောမလို့ လာခဲ့ကြတာပဲ” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

“ဒါဖြင့် ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ကြ။ ကျွန်ုပ် သင်တို့ကို ဘုရင်ကြီးဆီ သွားတဲ့လမ်းကို ပြမယ်” ဟု မြေခွေးက ပြောဆိုကာ သူတို့အားလုံးကို သူ့သားရဲတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြလေသည်။ သားရဲတွင်းရောက်သော် မြေခွေးနှင့် မြေခွေးကလေးများသည် သူတို့အားလုံးအား တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် သတ်ဖြတ်ကာ အားရပါးရ စားသုံးလိုက်ကြသည်။ သူတို့သည် ဘုရင်ကြီးကို မည်သည့်အခါမျှ မမြင်ကြရတော့ပေ။ မိုးပြိုသည့်အကြောင်းကိုလည်း မည်သည့်အခါမျှ မပြောကြရတော့ပေ။ ယခုသူတို့အား မြေခွေးတို့၏အစာ ဖြစ်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ အသိဉာဏ်နည်းပါး

ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

လျှင် ခံရစမြဲတည်း။

[အသိဉာဏ်နည်းလွန်း၍ ဝက်သစ်ချသီးကြွေကျသည် ကိုပင် မိုးကောင်းကင်ကြီး ပြိုကျလာပြီဟူ၍ ထင်မှတ်ကာ ဘဝ ပျက်ရသည်အထိ မိုက်မဲလှသည့်အကြောင်း ဖော်ပြထားသည့် ပုံပြင်ဖြစ်သည်။ ဖြစ်သင့်၊ မဖြစ်သင့် မစဉ်းစားဘဲ ချက်ချင်း ယုံလွယ်သူများ ဒုက္ခတွေ့ ပျက်စီးကြရမည်ကို သင်ခန်းစာပေး ထားသည်။]

[လန်ဒန်မြို့ Ginn and Company Ltd; တိုက်ထုတ် James H Fassett ရေးသားသည့် The Beacon Infant Reader, Book Three စာအုပ်မှ Chicken Licken.]

မိုက်မဲသော ကြက်

တစ်ခါက ကြက်မတစ်ကောင် ရှိလေသည်။ တစ်နေ့တွင် ကြက်မသည် ကျောက်တောင်ကြားရှိ ကျောက်တုံးတစ်ခုတွင် ဥတစ်လုံးကို ဥလေသည်။ သို့သော် ထိုဥသည် ကျောက်တုံးကြား သို့ ကျသွားလေသည်။ ကြက်မသည် သူ့ဥကို ပြန်လည်မရယူ နိုင်ဘဲရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မသည် ရွာသားတစ်ယောက် ထံသွား၍ -

“ကျွန်မဥ ကျောက်တုံးကြားထဲ ကျသွားလို့ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျောက်တုံးကို ဖြတ်ပေးပါ။ ဒါမှ ကျွန်မဥကို ရယူနိုင်မှာ ဖြစ်ပါ တယ်” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါ ရွာသားက “ဒါတော့ ကျွန်ုပ် မကူနိုင်ဘူး” ဟု ပြန်ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မသည် ရွာသူကြီးထံသို့ သွား ရောက်ပြန်လေသည်။ ရွာသူကြီးထံသို့ ရောက်သော် ရွာသူကြီးက ကြက်မအား -

“အို...ကြက်ကလေးပါလား။ ထိုင်ပါဦး” ဟု ဆိုသည်။

ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

ကြက်မက “ထိုင်လို့ ဘာအကျိုးထူးမှာလဲ။ ရွာသားက ကျောက်တုံးကိုခွဲပြီး ကျွန်မရဲ့ဥကို ယူမပေးနိုင်ဘူးလို့ ဆိုနေပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး သူ့ကို ဒဏ်ခတ်ပေးပါ” ဟု ပြောဆိုသည်။

ရွာသူကြီးက “ကျွန်ုပ် အဲဒီရွာသားကို ဒဏ်ခတ်မပေးနိုင်ဘူး” ဟု ပြန်ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မကြီးသည် ဝက်ကြီးဆီသို့ လာခဲ့ပြန်လေသည်။ ဝက်ကြီးက ကြက်ကြီးကို မြင်သော်-

“အို...ကြက်မကြီး ဘာများအလိုရှိလို့လဲ။ ထိုင်လေ” ဟု ပြောလေသည်။

ကြက်မကြီးက “ထိုင်လို့ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ။ ကျွန်မဥ ကျောက်တုံးကြားထဲကျသွားလို့ ပြန်ကောက်လို့ မရတာနဲ့ ရွာသားဆီမှာ ကျောက်တုံးကိုခွဲပြီး ဥကိုပြန်ယူပေးဖို့ အကူအညီသွားတောင်းတဲ့အခါ ရွာသားက မကူညီနိုင်ပါဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရွာသူကြီးဆီသွားပြီး ကျွန်မကို အကူအညီမပေးတဲ့ ရွာသားကို အပြစ်ပေးဖို့ ပြောတဲ့အခါ ရွာသူကြီးကလည်း ရွာသားကို အပြစ်မပေးနိုင်ပါဘူးလို့ ဆိုပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် အသင် ဝက်ကြီးက ရွာသူကြီးရဲ့ လယ်ကွင်းထဲက စပါးတွေကို စားပစ်စေချင်ပါတယ်။ ကျွန်မကို ကူညီတဲ့အနေနဲ့ လယ်ကွင်းထဲက စပါးတွေကို စားပေးပါလား” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ဝက်ကြီးသည် ကြက်မကြီး၏ စကားကိုကြားသော်-

“ဒီအလုပ်တွေကို ကျွန်ုပ် မလုပ်နိုင်ဘူး” ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မကြီးသည် မုဆိုးထံသို့ လာခဲ့ပြန်လေသည်။

မုဆိုးက ကြက်မကြီးအား-

“ကြက်မ ထိုင်ပါဦး” ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါ ကြက်မက “ကျွန်မထိုင်လို့ ဘာအကျိုးရှိမှာတုံး။

ရွာသားက ကျွန်မဥကျသွားတဲ့ ကျောက်တုံးကို မဖြတ်ပေးဘူးလို့ ပြောတယ်။ ရွာသူကြီးကလည်း သူ့ကို အပြစ်ဒဏ်မပေးနိုင်ဘူးလို့ ဆိုတယ်။ ဝက်ကလည်း ရွာသူကြီးရဲ့ လယ်ထဲက စပါးတွေကို မစားနိုင်ဘူးလို့ ပြောပြန်တယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး အသင်က ဝက်ကြီးကို လေးနဲ့ ပစ်ခွင်းပေးပါ” ဟု အကူအညီတောင်းခံလေသည်။

ထိုအခါ မုဆိုးက “ကျွန်ုပ် ဝက်ကို လေးနဲ့ မပစ်ခွင်းနိုင်ပါဘူး” ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မသည် ဆူးချုံပင်ကြီးထံသို့ သွားရောက်ပြန်လေသည်။

ဆူးချုံပင်ကြီးက သူ့အား “ကြက်မကြီး ထိုင်ပါဦး” ဟု ဆိုသည်။

“ထိုင်လို့ ဘာအကျိုးထူးမှာလဲ။ ရွာသားက ကျောက်တုံးကို မခွဲပေးဘူးလို့ ပြောတယ်။ သူ့ကို ရွာသူကြီးကလည်း အပြစ်မပေးပြန်ဘူး။ ရွာသူကြီးရဲ့ စပါးတွေကို ဝက်က မစားဘူးလို့ လုပ်နေပါတယ်။ အဲဒီဝက်ကို လေးနဲ့ပစ်ခိုင်းတော့လည်း မုဆိုးက မပစ်ပြန်ဘူး။ ကျေးဇူးပြုပြီး သင့်ဆူးတွေနဲ့ မုဆိုးကို ထိုးစေချင်ပါတယ်” ဟု ကြက်မက ပြောဆိုအကူအညီတောင်းခံလေသည်။

ဆူးချုံပင်ကြီးက “ဒါတော့ အကူအညီမပေးနိုင်ပါဘူး” ဟု ပြန်ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မသည် ‘မီး’ ထံသို့ ရောက်

လာခဲ့ရပြန်သည်။

ကြက်မကြီးကိုမြင်သော် မီးက -

“ထိုင်ပါဦး ကြက်မကလေး” ဟု ဆိုသည်။

ကြက်မက “ထိုင်လို့ အကျိုးမရှိပါဘူး။ ကျွန်မက ကျောက် တုံးကြားထဲ ကျသွားလို့ ရွာသားဆီမှာ ကျောက်တုံးကိုခွဲပြီး ဥကို ယူပေးဖို့ သွားပြောတဲ့အခါ ရွာသားက မယူပေးနိုင်ပါဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရွာသားကို အပြစ်ပေးဖို့ ရွာသူကြီးကို ပြောတဲ့အခါ ရွာသူကြီးက အပြစ်မပေးနိုင်ပါဘူးလို့ ဆိုပြန်တယ်။ ရွာသူကြီးကို ဆုံးမတဲ့အနေနဲ့ သူ့စပါးတွေကို စားဖို့ ဝက်ဆီ အကူအညီတောင်းတဲ့အခါမှာလည်း ဝက်က လယ်ထဲက စပါး တွေကို မစားပေးနိုင်ပါဘူးလို့ ပြောပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် ဝက်ကို လေးနဲ့ပစ်ခွင်းဖို့ မုဆိုးဆီ အကူအညီတောင်းတဲ့အခါ မုဆိုးက လည်း အကူအညီမပေးပြန်ပါဘူး။ သူက ဝက်ကို လေးနဲ့မပစ် နိုင်ပါဘူးလို့ ဆိုပြန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီမုဆိုးကို ဆူးတွေနဲ့ ပက်ဖို့ ဆူးချုံပင်ကြီးဆီ အကူအညီတောင်းပြန်တော့လည်း ဆူးချုံ ပင်ကြီးက အကူအညီမပေးပြန်ဘူး။ ဆူးချုံပင်ကြီးကို လောင်ကျွမ်း သွားအောင် မီးနဲ့တိုက်ပေးဖို့ ရှင့်ဆီ လာရောက်အကူအညီတောင်း ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်” ဟု ပြောဆို အကူအညီတောင်းလေသည်။

ထိုအခါ မီးက “ဆူးချုံပင်ကြီးကို ကျွန်ုပ် မီးနဲ့ မတိုက် နိုင်ပါဘူး” ဟု ပြန်ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မကြီးသည် ‘ရေ’ကြီးထံ လာခဲ့လေသည်။

‘ရေ’ကြီးက ကြက်မအား “ဘာကိစ္စလဲ ထိုင်ပါဦး” ဟု ပြောဆိုသည်။

ကြက်မကြီးက-

“ကျွန်မ ထိုင်မနေတော့ပါဘူး။ ရှင့်ဆီလာပြီး အကူအညီ တောင်းတာပါ။ ကျောက်တုံးကြီးကိုခွဲပြီး ကျွန်မဥကို ပြန်ယူမပေး ဘူးလို့ ရွာသားက ပြောပါတယ်။ သူ့ကို ရွာသူကြီးကလည်း အပြစ်မပေးပြန်ဘူး။ ဝက်ကလည်း ရွာသူကြီးရဲ့ စပါးတွေကို မစားဘူး လုပ်နေပြန်တယ်။ မုဆိုးကလည်း ဝက်ကို လေးနဲ့မခွင်း ဘူး။ ဆူးချုပ်ငင်ကြီးကလည်း သူ့ဆူးတွေနဲ့ မုဆိုးကို မထိုးဘူး။ မီးကလည်း ဆူးချုပ်ငင်ကို မီးလောင်တိုက် မသွင်းဘူး။ ဒါကြောင့် ကျေးဇူးပြုပြီး အဲဒီမီးကို ရေနဲ့ ငြိမ်းသတ်ပေးပါ” ဟု ပြောဆို အကူအညီတောင်းလေသည်။

ထိုအခါ ‘ရေ’က ကြက်မကြီးအား “ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ ဘူး” ဟု ငြင်းဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မကြီးသည် ဆင်ကြီး ထံသို့ လာခဲ့လေသည်။

ဆင်ကြီးက ကြက်မအား-

“ထိုင်ပါဦး အသင်ကြက်မ” ဟု ဆိုသည်။

ကြက်မကြီးက ဆင်ကြီးအား-

“ကျွန်မ မထိုင်တော့ပါဘူး။ ကျောက်တုံးကြားရောက် နေတဲ့ ဥကို ယူပေးဖို့ ရွာသားကိုပြောတဲ့အခါ ရွာသားက ကျောက် တုံးကို မခွဲပေးဘူးလို့ ဆိုနေပါတယ်။ သူ့ကို ရွာသူကြီးကလည်း

ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

အပြစ်မပေးပြန်ဘူး။ ရွာသူကြီးရဲ့ စပါးတွေကိုလည်း ဝက်က မစားဘူး။ ဝက်ကိုလည်း မုဆိုးက လေးနဲ့မပစ်ဘူး။ ဆူးချုံပင်တွေ ကလည်း မုဆိုးကို ဆူးတွေနဲ့ မထိုးဘူး။ ဆူးချုံပင်တွေကိုလည်း မီးက မတိုက်ပြန်ဘူး။ မီးကိုလည်း ရေက မငြိမ်းဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်မကို မကူညီတဲ့ ရေကို အသင်ဆင်ကြီးက အပြစ်ပေးတဲ့ အနေနဲ့ ကုန်အောင် သောက်ပေးစေချင်ပါတယ်” ဟု ပြောဆို အကူအညီတောင်းလေသည်။

ထိုအခါ ဆင်ကြီးက “ဒါတော့ ကျွန်ုပ် အကူအညီမပေး နိုင်ဘူး” ဟု ပြန်ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ကြက်မသည် ကြွက်ထံ သို့ ရောက်လာခဲ့ပြန်လေသည်။

ကြွက်က ကြက်မအား “ဘာကိစ္စလဲ ထိုင်ပါဦး” ဟု ဆိုသည်။

ကြက်မက “ကျွန်မ မထိုင်တော့ပါဘူး။ ကိစ္စရှိလို့ အကူ အညီတောင်းဖို့ လာတာပါ။ ကျွန်မဟာ ဥကို ကျောက်တုံးတစ်ခု ပေါ်မှာ ဥခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဥဟာ လိမ့်သွားပြီး ကျောက်တုံးကြားထဲ ကျသွားပါတယ်။ ကျွန်မလည်း ကောက်ယူလို့ မရပါဘူး။ ဒါနဲ့ ရွာသားဆီမှာ ကျောက်တုံးကိုခွဲပြီး ကျွန်မဥ ပြန်ယူပေးဖို့ သွား ပြောတဲ့အခါ သူက ငြင်းဆိုပါတယ်။ သူ့ကို အပြစ်ပေးဖို့ ရွာသူ ကြီးဆီ အကူအညီတောင်းတဲ့အခါမှာလည်း ရွာသူကြီးက အပြစ် မပေးနိုင်ဘူးလို့ ဆိုပြန်တယ်။ ရွာသူကြီးရဲ့ စပါးခင်းထဲက စပါး တွေကို စားခိုင်းပြန်တော့လည်း ဝက်က မစားပြန်ဘူး။ ဝက်ကို

လေးနဲ့ ခွင်းခိုင်းပြန်တော့လည်း မုဆိုးက မပစ်ပြန်ဘူး။ အဲဒီ မုဆိုးကို ဆူးချုပ်ကလည်း ဆူးနဲ့ မထိုးပြန်ဘူး။ မီးကလည်း ဆူးချုပ်ကို မီးလောင်တိုက်မသွင်းပြန်ဘူး။ ရေကလည်း မီးကို မငြိမ်းသတ် ပြန်ဘူး။ ရေကိုလည်း ဆင်က မသောက်ပြန်ဘူး။ ဒါကြောင့် အသင်ကြွက်က ဆင်ကို နာကျင်အောင် ကိုက်ပေးဖို့ လာရောက် အကူအညီတောင်းခံခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကူညီနိုင်မယ် မဟုတ်လား” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

“ကျွန်ုပ် ဆင်ကို မကိုက်နိုင်ပါဘူး” လို့ ကြွက်က ငြင်းဆို လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကြွက်မသည် ကြောင်ထံသို့ လာခဲ့လေ သည်။

ကြောင်က ကြွက်မအား -

“ထိုင်ပါဦး ကြွက်မကြီး” ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုအခါ ကြွက်မက “ကျွန်မ ထိုင်လို့ ဘာမှအကျိုးမရှိ ပါဘူး။ အသင်ကြောင် ကူညီလိမ့်မယ်ထင်လို့ လာရောက် အကူ အညီတောင်းခံရတာပါ။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ။ ကျွန်မဥ ကျောက်တုံး ကြားထဲ ကျသွားလို့ ကျောက်တုံးကိုဖြတ်ပြီး ဥကို ပြန်ယူပေးဖို့ ရွာသားဆီ သွားရောက်အကူအညီတောင်းတဲ့အခါ သူက မယူပေး နိုင်ဘူးလို့ ပြောလွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုလူကို အပြစ်ပေးဖို့ ရွာသူကြီးဆီ သွားပြောပြန်တော့လည်း ရွာသူကြီးက သူနဲ့မဆိုင် သလိုနဲ့ အဲဒီရွာသားကို သူ အပြစ်ပေးနိုင်ဘူးလို့ ငြင်းလွှတ် ပြန်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မလည်း ဝက်ကြီးဆီသွားပြီး ရွာသူကြီးရဲ့

ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

လယ်ကွင်းထဲက စပါးတွေကို စားပစ်ပေးဖို့ ပြောတဲ့အခါ ဝက်ကြီးကလည်း သူမစားနိုင်ပါဘူးလို့ ဆိုပြန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဝက်ကြီးကို လေးနဲ့ပစ်ခွင်းဆုံးမဖို့ မုဆိုးကို သွားအကူအညီ တောင်းခံပြန်တော့လည်း မုဆိုးက ငြင်းဆိုပြန်ပါတယ်။ အဲဒီမုဆိုးကို ဆူးတွေနဲ့ ပက်ထိုးဖို့ ဆူးချုံပင်ကြီးကို ပြောဆိုအကူအညီတောင်းတဲ့အခါမှာလည်း ဆူးချုံပင်ကြီးက သူမကူညီနိုင်ပါဘူးလို့ ပြောပြန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မီးဆီသွားပြီး ဆူးချုံပင်ကြီးကို မီးနဲ့တိုက်ဖို့ ပြောပြန်တော့လည်း သူနဲ့မဆိုင်လို့ မလုပ်နိုင်ပါဘူးလို့ ပြန်ပြော

ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ မီးကို ရေနဲ့ငြိမ်းသတ်ပေးပါလို့ ‘ရေ’ဆီ အကူအညီတောင်းခံရပြန်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ရေကလည်း သူ့အလုပ်မဟုတ်လို့ သူမကူညီနိုင်ပါဘူးလို့ ပြောလွှတ်ပြန်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဆင်ကြီးဆီသွားပြီး ကျွန်မကို မကူညီတဲ့ရေကို အကုန်သောက်ပစ်ပေးဖို့ ပြန်ပြောတော့လည်း ဆင်ကြီးက အကောင်သာကြီးတယ်သူ ဒါမျိုးမလုပ်ဘူးလို့ ငြင်းလွှတ်ပြန်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ အဲဒီဆင်ကြီးကို ကိုက်ပြီးဆုံးမဖို့ ကြွက်ကလေးဆီ သွားအကူအညီတောင်းခံရပြန်တယ်။ အဲဒီကြွက်စုတ်ကလည်း ဆင်ကို မကိုက်နိုင်ပါဘူးလို့ ပြောပြန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အသင်ကြောင်ကြီးက ကြွက်ကို ဆုံးမတဲ့အနေနဲ့ ကြွက်ကို ကိုက်သတ်ပေးစေလိုပါတယ်” ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါ ကြောင်က ကြက်မကြီးအား “ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်ုပ်ကူညီမယ်” ဟု ဆိုကာ ကြွက်ကို ကိုက်သတ်မည်ပြုသည်။ ထိုအခါ ကြွက်က ဆင်ကိုကိုက်မည်ပြုသည်။ ဆင်ကလည်း ရေကိုကုန်အောင် သောက်မည်ပြုသည်။ ရေကလည်း မီးကို ငြိမ်းမည်ပြုသည်။ မီးကလည်း ဆူးချုပ်ကို မီးလောင်တိုက်သွင်းမည်ပြုသည်။ ဆူးချုပ်က မုဆိုးကို ဆူးများဖြင့် ထိုးမည်ပြုသည်။ မုဆိုးက ဝက်ကို လေးဖြင့်ခွင်းမည်ပြုသည်။ ဝက်က ရွာသူကြီး၏ လယ်မှ စပါးများကို စားမည်ပြုသည်။ ရွာသူကြီးက ရွာသားကို အပြစ်ပေးမည်ပြုသည်။

ထိုအခါ ရွာသားသည် ကျောက်တုံးအပေါက်ကြားကို

ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

စို့ဖြင့် ရိုက်ခွဲကာ ကြက်မကြီး၏ဥကို ယူဆောင်ပြီး ကြက်ဥကို
ဖောက်သောက်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ မိုက်မဲလှသော ကြက်မ
ကြီးသည် သူ့ဥကို ပြန်မရတော့ချေ။

[အထက်ပါ ပုံပြင်တွင် အသိဉာဏ် နဲ့မိုက်မဲလှသော
လည်း ကြက်မ၏ ကြီးမားသည့် မိခင်မေတ္တာကို ဖော်ပြထားသည့်
သူ့ကြက်ဥကလေးကို ရယူရေးအတွက် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်မှုကို
တွေ့မြင်နိုင်သည်။]

[E.F Dodd, B. A ရေးသားသည့် Stories from Ceylon
စာအုပ်မှ The foolish Bird.]

အသုံးအစွဲကြီးသူ

တစ်ညနေတွင် ဆီကာဘရန်းနှင့် သူ၏ဇနီးသည် စားပြီး
သောက်ပြီး၍ အိမ်အပြင်ဘက်တွင် ထိုင်ကာ လေညင်းခံနေသည်။
ထိုစဉ် ဆီကာဘရန်းက သူ့ဇနီးအား -

“အခုနေ ငွေတွေ အများကြီးရရင် မင်းဘာလုပ်မလဲ
အိဂျမ်း” ဟု မေးလေသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ အိဂျမ်းသည် ကောင်းကင်ရှိ ကြယ်များကို
ကြည့်ကာ

“ငွေတွေအများကြီးရရင်လား၊ ဘယ်ပြောကောင်းလိမ့်
မလဲ၊ သုံးပစ်လိုက်မှာပေါ့” ဟု ပြန်ဖြေသည်။

“ဖြုန်းမယ် ဟုတ်လား၊ မင်းက ဘာတွေဝယ်မှာမို့လို့
လဲ” ဟု ဆီကာဘရန်းက ပြန်မေးသည်။

အိဂျမ်းက “ကျွန်မ ဝယ်စရာတွေ အများကြီးပဲ။ အမျိုး
စုံပဲ။ အဦးဆုံး ဂါဝန်ချုပ်ဝတ်ဖို့ အထည်တွေ၊ ရွှေချည်ငွေချည်

ကမ္ဘာကျော် နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

ထိုးထားတဲ့ ပိုးထည်တွေ၊ ပန်းနဲ့ ငှက်ရုပ်တွေ ထိုးထားတဲ့ အကောင်းဆုံး ရောင်စုံနိုင်လွန်ထည်တွေ၊ သိပ်လှတဲ့ ပိုးထည်နဲ့ နိုင်လွန်ချွေးခံအင်္ကျီတွေ အများကြီး ဝယ်ရမယ်။ အဲဒီနောက် အရောင် တောက်ပတဲ့ ရွှေဆွဲကြိုး၊ ရွှေနားကပ်တွေ၊ ရွှေဘီးတွေ ဝယ်ရမယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်မစီးဖို့ အလွန်နူးညံ့တဲ့ သားရေနဲ့ ချုပ်ထားပြီး ရွှေရောင်သုတ်ထားတဲ့ ရွှေဖိနပ်တွေ ဝယ်ရမယ်” ဟူ၍ ပြောဆိုနေလေသည်။

ဆီကာဘရန်းက -

“မင်းဒီလိုသာ ဝတ်စားဆင်ယင်မယ်ဆိုရင် မင်းကိုငါ မှတ်မိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့အထင်တော့ မင်းဟာ မင်းသမီးလေးနဲ့ တူနေမှာပဲ” ဟု ပြောဆိုသည်။

အိဂျမ်းက ဆက်လက်၍ -

“ကျွန်မအမေနဲ့ အဖေအတွက်လည်း ပစ္စည်းတွေ အများကြီးဝယ်ရဦးမယ်” ဟုဆိုသည်။

ဆီကာဘရန်းသည် ယောက္ခမထီးကြီးကို မုန်းနေသူ ဖြစ်၍ -

“မင်းအမေအတွက်တော့ ဝယ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ မင်းအဖေ အတွက်တော့ နည်းနည်းစဉ်းစားရမယ်” ဟုဆိုသည်။ သူ့ဇနီးသည် ငွေများကို မည်သို့ သုံးစွဲရမည်ကို စိတ်ကူးယဉ်လျက်ရှိသဖြင့် ဆီကာဘရန်း ပြောကြားသည့် စကားကို မကြားမိချေ။ အိဂျမ်း

က -